

give Opgavens Løsning. Vi stilles derved ganske paa det samme Standpunkt, hvorpaa vi hidtil have staaet. Vi kunne nok i visse Tilfælde komme til Maalet, men ikke gøre det paa en retfærdig Maade. Jeg kan ikke se andet end, at dette, som ser saa titalende ud ved første Øjekast, løser ikke Opgaven. Vanskeligheden bestaar netop i nu som før at skaffe ogsaa de Kommuner, hvor en Mand driver Næring og maaske har en høj Indtægt, nogen Afgift fra denne Mand, men denne Opgave løser Regeringsforslaget ikke. Det siger derimod Pas til den Side af Sagen, den kan ikke løses. Man har taget et ganske andet Udgangspunkt, end nødvendigt var; hvis man vilde kræve denne Opgave løst, ogsaa at skaffe Erhvervskommunen en saadan Indtægt. Man kan efter dette Forslag kun gøre det i visse enkelte Tilfælde, i andre derimod ikke. Jeg tror desuden, at de Tilfælde, i hvilke Opgaven løses, ere dem, i hvilke den ogsaa tidligere let kunde løses, medens den derimod ikke løses i saadanne Tilfælde, hvor man tidligere maatte opgive Løsningen. Og hvis Sagen skulde stille sig saaledes, som der siges, og som jeg tror er rigtigt, at denne Forskelssskat i Reglen ikke vil komme de Landkommuner til gode, hvori der ligger faste Ejendomme, hvoraf der maaske skulde svares en højere Afgift, end deres Ejer svarer i sin Opholdskommune, er Opgaven ikke fyldestgørende løst, og man gaar her ved Siden af Opgaven, man stiller noget op, som ligner en Løsning, men lader i Virkeligheden det halve af Opgaven ligge og tilvejebringer kun vilkaarlige Resultater Kommunerne imellem, med Hensyn til hvilke der skulle have Erhvervsskat og hvilke ikke. Jeg kan ikke se andet, end at man her kun faar en tilsyneladende Løsning af Opgaven, men som ikke rammer det, vi i adskillige Aar have søgt at klare, nemlig at skaffe ogsaa Erhvervskommunen en Indtægt af den Mand, der deri driver sit Erhverv. Jeg tror, det er en Grundskade ved den opstillede Maade at løse Sagen paa. Man gaar der ud fra en gal Opfattelse, og det kan derfor ikke føre til andet end vilkaarlige Resultater. Jeg siger ikke dette særlig med Hensyn til Kjøbenhavn, men her vil dog særlig ogsaa det, at Skatteprocenten er sat paa en vis, bestemt Maade og efter andre Regler, bevirke, at der fremkommer Resultater her, som paa ingen Maade ere fyldestgørende for Hovedstaden. Det gør mig ondt, at maatte sige det, at skønt jeg fra første Færd syntes, der her var gjort et lykkel-

igt Fund, tror jeg dog nu, det maa siges, at man gaar ved Siden af Opgaven og ikke løser den. Men hvorfor skal man stræbe efter at komme videre i denne Sag, end vi hidtil ere naaede; lad os ikke tage mere med, end vi kunne overkomme.

Saa har jeg endnu kun en lille Bemærkning til det meget ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), og den grunder sig paa, hvad vi hidtil have arbejdet med hinden for. I Gaar var det ærede Medlem kommet til det Resultat, at nu skulde vi hele Landet over arbejde paa Formue- og Lejlighedsskattens Grundlag, og det ærede Medlem vilde gaa saa vidt, at han opstillede som en Mulighed, at vi skulde endog saa i Kjøbenhavn gaa til en Formue- og Lejlighedsskat. Dette strider mod, hvad det ærede Medlem og jeg hidtil have arbejdet for, idet vi begge have været enige om, og andre med os, at i de større Kommuner; hvad enten det nu var Odense eller Kjøbenhavn, var Formue- og Lejlighedsskatten saare lidet praktikabel! Vi vare begge af den Anskuelse, at her var det rigtigt at gaa over til en Indkomstbeskatning, og Landstinget har atter og atter sat ind i sine Forslag en Mulighed for, at de Kommuner, der foretrak en Indkomstbeskatning, skulde være berettigede til at gaa dertil fremfor at være tvungne til at benytte Formue- og Lejlighedsskatten. Jeg tror ikke, at det er muligt nu at føre noget andet frem. Men jeg vil lige over for det ærede Medlem sige, at jeg vil ikke være med til at fremstille det som noget godt; at vi her skulde komme til at opstille Formue- og Lejlighedsskatten som det eneste rette hele Landet over. Jeg tror, det ærede Medlem vil vedkende sig, at det viser en Uvillie lige overfor Kjøbenhavns gunstige Skatteforhold. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det vil blive det samme, hvad enten Kjøbenhavn ligner efter det ene eller det andet; man vil ikke komme højere op, og det maa ikke glemmes, at Grunden dertil ligger i, at Kjøbenhavns Kommune paa anden Maade maa bidrage klækkeligt til sine Udgifter, nemlig ved de høje kommunale Ejendomsskatter. Det er uretfærdigt her at sige, at Kjøbenhavns Kommune slipper lettere fra sine kommunale Udgifter, tværtimod. Naar de Herrer ville se, hvad Kjøbenhavns Kommune har af Udgifter, ville De se, at Udgifterne til kommunale Øjemed ere forholdsvis langt betydeligere end dem, de øvrige Kommuner have at udrede. Men det staar i Forbindelse med Beskatningsspørgsmaalet. Forholdet er det samme, hvad enten Skatten